

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kádár Kata Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Huszár és Nemere Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 17. napján kelt 11.G.40.627/2006/44. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés és a felperes részéről benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 125.000,- (Egyszázhuszonötezer) Ft másodfokú rész költséget.

Kötelezi a felperest, hogy az illetékfeljegyzési jogára tekintettel fizessen meg az adóhatóság külön felhívására 424.830,- (Négyszázhuszonnégyezer-nyolcszázharminc) Ft fellebbezési eljárási illetéket az államnak.

Kötelezi az alperest, hogy az illetékfeljegyzési jogára tekintettel fizessen meg az adóhatóság külön felhívására 192.180,- (Egyszázkilencvenkettőezer-egyszáznyolcvan) Ft fellebbezési eljárási illetéket az államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek 2005. május 3-án vállalkozási szerződést kötöttek, a Budapest építendő épület homlokzati és beltéri korlátainak komplett kivitelezésére. A szerződés 3. számú mellékletét képezte a felek által elfogadott árajánlat, amely szerint 1 db korlát anyagára 4.379,- Ft/db, gyártása 3.000,-Ft/db, szerelési díja 3.000,- Ft/fm/korlát. Készült egy másik 3. számú melléklet is, azonban azt a felek nem írták alá, az alperes ügyvezetője nem fogadta el és kijelentette, hogy az alapján nem hajlandó fizetni. A vállalkozási szerződés 3. számú mellékletének a felek által aláírt változata az építkezés első ütemére vonatkozott.

2005. november 30-án a felperes kiállította a 773. számú számláját, összesen bruttó 14.733.174,- Ft-ról azzal, hogy a jelen számlánál 12.891.527,- Ft fizetendő. Ebből a számlából az alperes 7.000.000,- Ft-ot nem fizetett ki.

2006. január 20-án a felperes kiállította a 855. számú számláját, összesen 2.996.672,- Ft-ról azzal a megjegyzéssel, hogy jelen számlánál 2.622.088,- Ft fizetendő.

2006. január 20-án a felperes a 856. számú számláját állította ki, összesen bruttó 5.187.514,- Ft-ról azzal a megjegyzéssel, hogy ennél a számlánál 4.539.075,- Ft fizetendő.

A számlákat az alperes 2006. január 30-án visszaküldte, az ekkor írt levélben közölte a felperessel, hogy a számláit teljesítésigazolás hiányában ismételtén visszaküldi, azoknak befogadása nem áll módjában. Rögzítette, hogy a tárgyi munkával kapcsolatosan nem kaptak készre jelentést, a munka műszaki átadás-átvétele nem történt meg.

A felperes más kivitelezőkkel 2006. február 6-án bejárást tartott az építkezés helyszínén, ahol az alperes részéről annak ellenére, hogy a felperes az alperes képviselőit a bejárásra meghívta, senki nem jelent meg. 2006. február 21-én írt felperesi levélben rögzítésre került a 2006. február 6-án tartott helyszíni bejárás, valamint az is, hogy a korlátokkal kapcsolatban konstrukciós hibáról van szó; felszólította az alperest, hogy 8 napon belül utalja át a fenti három számla összegét.

A peres felek 2005. május 3-án Budapesten a ... épület homlokzati korlátok kivitelezési munkáira ugyancsak vállalkozási szerződést kötöttek. Ennek 6.3. pontja szerint a részszámla és a végszámla visszatartás összege nem lehet kevesebb, mint a szerződés összegének 12,5 %-a. Végszámlából 5 % visszatartás, a 36 + 1 hónap letelte után 7,5 %. A 7.1. pont szerint a vállalkozó a szerződésben foglalt tevékenysége szerződésszerű teljesítéséért 36 + 1 hónap jótállást vállalt. A felperes által ezen szerződéssel kapcsolatban 2005-ben kiállított 6 db számla ellenértékét az alperes a jótállási garancia összegének visszatartása kivételével megfizette. Az

elsőfokú eljárásban a felperes jogi képviselője felszólította az alperest, hogy a visszatartott összegeket, mivel a szerződésben rögzített határidő lejárt, fizesse meg a részére, aminek az alperes nem tett eleget.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2006. április 19-én benyújtott és módosított keresetében az alperest 17.364.022,- Ft, ebből 14.161.173,- Ft tőke után 2006. február 22-től, 3.203.049,- Ft után 2008. november 18-tól a kifizetésig járó a jegybanki alapkamatnak megfelelő késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Arra hivatkozott, hogy a ... vonatkozó vállalkozási szerződésben rögzített munkákat elvégezte, 2006. február 6-án helyszíni bejárásra került sor, ahol azonban az alperes nem jelent meg, ezért átadás-átvételi jegyzőkönyv és tételes hibajegyzék nem készült. Álláspontja szerint mindhárom számlát a szerződésnek megfelelően állította ki, mert a vállalkozási szerződés 3. számú mellékletét a felek ráutaló magatartással módosították, mivel az abban rögzített árkalkuláció alapján állította ki a számláit, aminek az ellenértékét az alperes megfizette, ami azt jelenti, hogy a szerződésnek az arra vonatkozó módosítását elfogadta. Mindezek alapján helyesen állította ki a perbeli három számlát is, amiknek az ellenértékét azonban az alperes nem fizette ki.

A ... épületre vonatkozó vállalkozási szerződésben vállalt 36 + 1 hónapos jótállási idő lejárt, ezért az alperes által ezen a címen visszatartott összeget köteles a részére megfizetni.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

A 14.161.170,- Ft összegű követeléssel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a felek között a 3. számú melléklet módosítására vonatkozóan megállapodás nem jött létre, a felperes által hivatkozott számlákat pedig azért fizette meg, mert a végösszeg megegyezett az általa kalkulált vállalkozási díjjal, a számla részletezésének nem tulajdonított jelentőséget. Álláspontja szerint a szerződés szerinti összeget az alperes megfizette a felperesnek. Ezen túlmenően arra is hivatkozott, hogy a felperes a szerződés 6.2. pontjában foglaltaknak nem tett eleget, ezért az átadás-átvételi eljárást saját eljárásával akadályozta meg. A felperes az általa elvégzett munkákat nem első osztályú minőségben teljesítette, továbbá hibásan és hiányosan teljesített, emiatt azok kijavítását más vállalkozóval kellett elvégeztetnie.

A 855. számú számlában szereplő összeg megfizetésére vonatkozó kötelezésének az elutasítását azért is kérte, mert az itt rögzített munka pótmunka volt, amiben a feleknek meg kellett volna állapodnia, ilyen megállapodás azonban nem jött létre közöttük.

A 3.203.049,- Ft összegű felperesi követelés elutasítását azért kérte, mert a felperes által ott megjelölt számlákból 3 db számla nem a ... vonatkozó vállalkozási szerződéssel kapcsolatos. Ezen követeléssel szemben 5.085.275,- Ft erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő, mivel a felperes nem első osztályú minőségben végezte el a munkákat, hibásan, hiányosan teljesített, ezért más vállalkozókkal végeztette el.

A felperes az alperes beszámítási kifogásának az elutasítását kérte figyelemmel arra, hogy konkrét minőségi kifogásokat soha nem terjesztett elő, ezzel kapcsolatban bizonyítási indítványa sem volt. Ezen túlmenően az alperes által becsatolt számlák más tevékenységekre vonatkoztak, mint amire a szerződés a felek között létrejött.

A Fővárosi Bíróság a 2010. szeptember 17-én kelt 11.G.40.627/2006/44. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.203.049,- Ft-ot, és annak 2008. november 18. napjától a kifizetés napjáig járó évi, a mindenkorli jegybanki alapkamattal egyező késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000,- Ft perköltséget, továbbá fizessen meg 600.000,- Ft illetéket az államnak a külön felhívásban írt módon és számlára. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 300.000,- Ft illetéket az államnak a külön felhívásban írt módon és számlára.

Határozata indokolása szerint a ... vonatkozó vállalkozási szerződés 1.2. pontja egyértelműen utal arra, hogy az elfogadott árajánlatot a 3. számú melléklet tartalmazza. A tanúként meghallgatott K.Á. felperesi ügyvezető előadta, hogy az aláírt 3. számú melléklet az I. ütemre vonatkozott, míg az alá nem írt új árajánlat a II. ütemre vonatkozott, amivel kapcsolatban az alperes ügyvezetője kijelentette, hogy az új árajánlat alapján nem hajlandó fizetni.

A peres felek szerződése egyértelműen tartalmazza, hogy azt csak írásban lehet módosítani, azt a felperes maga sem állította, hogy a felek között írásbeli szerződésmódosítás létrejött volna. Megalapozatlan a felperes ráutaló magatartással történő szerződésmódosításra való hivatkozása is, mivel K.Á. tanú maga jelentette ki, hogy az alperes az új árajánlatot nem fogadta el.

Az alperes megfizette a felperes 773. számú számlájából azt az összeget, amit az általa elfogadott és aláírt árajánlat alapján jogszerűnek tartott, ezt meghaladóan jogosan tagadta meg a számla ellenértékének a megfizetését, mivel a magasabb egységarakat nem fogadta el, továbbá a számla szerint az az I. ütemre vonatkozik.

A felperes 855. számú számlájában pótmunka szerepel, amivel kapcsolatban a felek között nem jött létre írásba foglalt szerződés, erre a felperes sem hivatkozott. Mivel a szerződés szerint azt csak írásban lehet módosítani, ezért az esetleges pótmunkákra vonatkozó megállapodást is írásba kellett volna foglalni.

Mivel a 856. számú számlánál és az alá nem írt árajánlatban meghatározott összegekkel számolt a felperes, ezért az sem jogszerű.

Alapvető hiányosságként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy egyik számla vonatkozásában sincs olyan teljesítésigazolás, amit az alperes aláírt volna, és így elfogadta volna a számlában írt munkákat, igazolta volna azok elvégzését.

Mivel a felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a keresetnek ezt a részét elutasította.

A 3.203.049,- Ft összegű követeléssel kapcsolatban a felperes bizonyította a ... épület vonatkozásában a vállalkozási szerződés létrejöttét, annak ellenértékét, az abban foglalt kötelezettség teljesítését. Az a tény, hogy az alperes a számlák

ellenértékét megfizette, bizonyítja azt, hogy a felperes szerződésszerűen teljesített, megfelelő tartalommal és ellenértékkel állította ki a számláit. A számlákból megállapítható a fizetési határidő, abból pedig az, hogy mikor telt le a 36 + 1 hónapos jótállási garancia határideje, amíg az alperes jogosult volt azt visszatartani. Ezen jótállási határidő az utolsó számla vonatkozásában 2008. november 13-án járt le, ezért legkésőbb az ezt követő naptól kezdve az alperes késedelembe esett. Az alperes a Ptk. 389. §-a alapján vállalkozási díj címén köteles megfizetni az abból visszatartott összeget, mivel a jótállási határidő lejártával megszűnt a visszatartási joga, ezért a Ptk. 298. §-a szerint késedelembe esett, így a felperes az alperes teljesítését követelheti.

Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogását megalapozatlannak találta, mivel az alperes ezzel kapcsolatban a Pp. 164. §-a szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Az alperes által becsatolt számlák még azt sem bizonyítják, hogy az alperes megfizette azok ellenértékét, mivel fizetési módként átutalás került megjelölésre. Nem bizonyította az alperes, hogy a számlák ellenértéke olyan munkák ellenértéke, amelyeket a felperesnek kellett volna elvégeznie, illetve olyan munkák ellenértéke, ami a felperes hibás teljesítése miatt vált szükségessé. Nem bizonyította azt sem, hogy a felperes hibásan teljesített, illetve az alperes semmilyen konkrét minőségi kifogást nem terjesztett elő a felperessel szemben, még az elsőfokú eljárásban sem. Az alperes ezen túlmenően nem tett eleget a Ptk. 283. § és 307. §-ában rögzített törvényi kötelezettségének, ezért a felperessel szemben hibás teljesítés jogcímén nem érvényesíthet igényt még beszámítás útján sem.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezést, a felperes csatlakozó fellebbezést nyújtott be.

Az alperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával az alperes keresetének a 3.203.049,- Ft összegre vonatkozóan az elutasítását, és a 2007. szeptember 13-án kelt megbízási szerződésben foglaltak szerint perköltség fizetésre történő kötelezését.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő és iratellenes. A felperesi hibás teljesítéssel kapcsolatos kifogásait többször megfogalmazta a felperes felé, követelve a hibák kijavítását, azonban ezen javítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget, ezért élt az alperes a Ptk. 306. § (6) bekezdésében biztosított jogával.

A 2007. szeptember 13-án kelt nyilatkozat elnevezésű beadvány 3. pontjában is rögzítette, hogy a felperes munkája nem első osztályú minőségben került elvégzésre, hibásan és hiányosan teljesített, ezért a munkát más vállalkozóval kellett elvégeztetnie. Ezen állítását a felperes egyetlen alkalommal sem vitatta, illetve kifogásolta, azaz lényegileg tudomásul vette és elismerte.

A 2009. december 4-én kelt érdemi ellenkérelme is ugyanezt rögzíti. Ebben az előkészítő iratban 2.1.3. pontban meghatározott felperes által vállalt kivitelezési munkák hibás és hiányos teljesítése miatt felmerült munkák harmadik személyekkel, azaz más vállalkozóval elvégeztetett munkák, amelyek összesen 5.085.275,- Ft

összeget tettek ki, melyet a Ptk. 296. § (1) bekezdésében foglalt jogával élve beszámítani kívánt a felperes követelésébe.

Ezen nyilatkozat vonatkozásában az elsőfokú bíróság két alkalommal hívta fel a felperest mellőzés terhével nyilatkozattételre, a kötelezettségének azonban a felperes az általa kért újabb határidő ellenére nem tett eleget, azaz az alperes ezen beszámítási kifogását tudomásul vette és elismerte.

A felperes a csatlakozó fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával az alperest további 14.160.973,- Ft tőke és ennek 2006. február 22-től a kifizetésig járó, a szerződésben rögzített mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kötelezni.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként helytelen, illetve hiányos tényállást állapított meg, valamint helytelen jogi következtetésre jutott. A felek közötti elszámolási vita tekintetében döntő jelentősége van annak, hogy az alperes a 2006. január 30-i levelében nem a számlázás módját kifogásolta, hanem az általa alá nem írt teljesítésigazolás meg nem létét. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú eljárásban bizonyította, hogy a teljesítésigazolásokat azért nem tudta csatolni, mert az alperes indokolatlanul megtagadta azok aláírását. Az alperes azt a nyilatkozatát, hogy a felperes által jogszerűen követelhető vállalkozási díjat megfizette, semmivel nem tudta alátámasztani.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi társaság ügyvezetőjének tanúvallomásának csak bizonyos részeit tette az indokolás alapjává, azonban annak indokát nem adta, hogy a tanúvallomás többi része miért nem fogadható el.

A felperes az alperes fellebbezésére tett ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének – a csatlakozó fellebbezéssel nem érintett rész kivételével – a helybenhagyását.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogást megalapozottan utasította el, mivel a Pp. 164. §-a szerinti bizonyítási kötelezettségének az elsőfokú bíróság Pp. 3. § (3) bekezdése alapján történt tájékoztatást követően sem tett eleget. Az alperes előadása ellenére nem bizonyította, hogy hibásan teljesített volna, mivel semmilyen konkrétumot a hibás teljesítés tényére és mértékére vonatkozóan nem terjesztett elő. A hibákat konkrétan kellett volna megjelölni, és póthatáridő tűzése mellett kellett volna felhívni a felperest a hibák javítására. Az alperest terhelte annak is a bizonyítása, hogy ezen felhívásnak eleget tett és a póthatáridő eredménytelenül telt el, amit ugyancsak nem bizonyított.

Az elsőfokú bíróság által megítélt összeggel kapcsolatban helyesen állapította meg, hogy a felek között létrejött a jogviszony és jogszerűtlenül nem fizette ki a felperesnek a garanciális visszatartás összegét.

Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek korlátai között bírálta felül, azaz

fellebbezés hiányában nem vizsgálta az alperest marasztaló rendelkezést, valamint a felek perköltség és illeték megfizetésére vonatkozó kötelezését.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással kötelezte az alperest az általa jótállási garancia jogcímén visszatartott összeg megfizetésére.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság által megítélt összeggel szemben csak az elutasított beszámítási kifogására vonatkozott, amelyet a felperesi hibás teljesítésére alapított.

Az alperes a 15/A/1. szám alatt csatolt előkészítő iratában már hivatkozott a felperes hibás és hiányos teljesítésére, azonban ezzel kapcsolatban sem tényelőadást, sem összezszerűséget nem jelölt meg és azt sem, hogy ezen igényét érvényesíteni kívánja. A 35. számú előkészítő iratban jelölte meg, hogy beszámítási kifogást kíván érvényesíteni a felperes hibás és hiányos teljesítése miatt 5.085.275,- Ft összegben. Az alperes azonban a felperes hibás teljesítésére az elsőfokú bíróság felhívása ellenére sem tényelőadást, sem bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, annak ellenére, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú bíróság erre kioktatta az alperest. Önmagában az a tény, hogy a felperes az alperes beszámítási kifogására késedelmesen nyilatkozott, nem jelenti azt, hogy az alperes beszámítási kifogását tudomásul vette, és elismerte. A felperes még az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatal előtt, 42. sorszámú ellenkérelmében nyilatkozott az alperes által előterjesztett beszámítási kifogásra, annak elutasítását kérte bizonyítatlanságra tekintettel. Az alperes a tárgyalás berekesztése előtt tartott tárgyaláson két alkalommal is úgy nyilatkozott, hogy bizonyítási indítványa nincs.

Mivel az alperes a beszámítási kifogását nem bizonyította, ezért azt az elsőfokú bíróság megalapozottan nem vette azt figyelembe.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a 14.161.173,- Ft összeg megfizetésére vonatkozó keresetét egyrészt azért utasította el, mert nem a szerződés 3. számú mellékletét képező rendelkezések szerint állította ki a számlát, másrészt olyan pótmunkára vonatkozott, amelynek elvégzését írásbeli megrendelésnek kellett volna megelőznie. A felperes a 2008. január 23-án tartott tárgyaláson, amikor tisztázásra került, hogy a szerződésnek kettő db 3. számú melléklete van, az egyiket mindkét fél aláírta, a másikat egyik sem, maga vállalta azt, hogy kidolgozza, hogy a peresített számlákban szereplő tételek közül mik vonatkoznak a talpak gyártásának anyagköltségére és munkadíjára, valamint a talpak szerelési költségére, és mik azok a további számlán szereplő tételek, amelyek más jogcímén járnak a felperesnek. Vállalta azt is, hogy kidolgozza, hogy mennyi vállalkozási díj jár részére az aláírt 3. számú melléklet alapján, illetve az alá nem írt 3. számú melléklet alapján. Ezt követően az elsőfokú bíróság többek között a Pp. 3. § (3) bekezdésére hivatkozással tájékoztatta a felperest, hogy neki kell bizonyítania, mely szerint a vállalkozási szerződés 2. pontjában írt 3. számú melléklet tartalmaként nem a felek által aláírt 3. számú melléklet adatait, hanem az alá nem írt 3. számú melléklet

adatait kell figyelembe venni, különös tekintettel a szerződés azon záró rendelkezésére, mely szerint a cégszerűen aláírt megállapodást csak írásban lehet módosítani, illetve kiegészíteni. Tájékoztatta arról is, hogy a felperesnek kell bizonyítani, hogy a keresete tárgyául szolgáló számlákban feltüntetett munkákat elvégezte és azok ellenértékét az általa meghatározott összegben kell megfizetni a felek szerződése alapján; a bizonyítás sikertelensége a kereset elutasításához vezet.

Ezen felhívást követően a felperes nem munkálta ki a két különböző melléklet alapján a részére járó vállalkozási díjat és nem bizonyította azt, hogy a számlákban feltüntetett munkákat elvégezte volna. Amennyiben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettsége körében mindezeket bizonyítja, úgy teljesítésigazolás hiányában is jogosult lett volna a vállalkozási díjra.

A felperesi ügyvezető tanúvallomását az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, az a bizonyítás egyéb adataival összhangban áll, ezért annak a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti felülmérlegelésére nincs lehetőség.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - érdemben annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Sem az alperes fellebbezése, sem a felperes csatlakozó fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a nagyobb részben pernyertes felperes javára kell az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint. A másodfokú bíróság a felperesnek járó ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

A peres felek illetékfeljegyzési jogára tekintettel kell a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a fellebbezésük és csatlakozó fellebbezésük eredménytelenségére tekintettel a fellebbezési eljárási illetéket az államnak felhívásra megfizetni.

Budapest, 2011. év május hó 26. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő